

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
— Roderich Weißenfels przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa C-135/06 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wynagrodzenie — Dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Potrącenie dodatku podobnego rodzaju pochodzącego z innego źródła — Nieograniczone prawo orzekania — Spór o charakterze majątkowym)

(2008/C 51/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Roderich Weißenfels (przedstawiciel: G. Maximini, adwokat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: L.G. Knudsen, M. Ecker i U. Rösslein, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 25 stycznia 2006 r. w sprawie T-33/04 Weißenfels przeciwko Parlamentowi, w którym Sąd oddalił żądanie wnoszącego odwołanie dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 26 czerwca 2003 r., w której Parlament zdecydował o potrąceniu dodatku podobnego rodzaju pochodzącego z innego źródła z podwójnego dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, przyznawanego wnoszącemu odwołanie na podstawie art. 67 ust. 3 regulaminu pracowniczego — Warunki stosowania zasady niekumulowania świadczeń ustanowionej w art. 67 ust. 2 regulaminu pracowniczego — Pojęcie „dodatku tego samego rodzaju”

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 25 stycznia 2006 r. w sprawie T-33/04 Roderich Weißenfels przeciwko Parlamentowi Europejskiemu zostaje uchylony.
- 2) Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 26 czerwca 2003 r. i z dnia 28 kwietnia 2004 r.
- 3) Parlament Europejski wypłaci wnoszącemu odwołanie zaległy dodatek na dziecko pozostające na jego utrzymaniu, który powinien być zostać mu wypłacony począwszy od dnia 1 lipca 2003 r., podwyższony o odsetki ustawowe.
- 4) Parlament Europejski zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez R. Weißenfelsa w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich i Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Ostravě — Republika Czeska) — Skoma-Lux sro przeciwko Celní ředitelství Olomouc

(Sprawa C-161/06) ⁽¹⁾

(Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej — Artykuł 58 — Przepisy wspólnotowe — Brak tłumaczenia na język państwa członkowskiego — Możliwość powołania się)

(2008/C 51/21)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Krajský soud v Ostravě

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skoma-Lux sro

Strona pozwana: Celní ředitelství Olomouc

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Krajský soud v Ostravě (Republika Czeska) — Wykładnia art. 58 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cyprijskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 236 str. 33) — Nałożenie grzywny na czeskie przedsiębiorstwo dokonujące przywozu ze względu na wskazanie nieprecyzyjnych danych w zgłoszeniu celnym, na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, które nie zostało uprzednio opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku czeskim

Sentencja

- 1) Artykuł 58 aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cyprijskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej sprzeciwia się temu, aby można było powołać się na obowiązki zawarte w przepisach wspólnotowych, które nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku nowego państwa członkowskiego, jeżeli język ten jest językiem urzędowym Unii Europejskiej, wobec jednostek w tym państwie, nawet jeżeli mogły one zapoznać się z tymi przepisami przy użyciu innych środków.

2) Orzekając, że nie można powołać się na przepisy wspólnotowe, które nie zostały opublikowane w języku państwa członkowskiego wobec jednostek w tym państwie, Trybunał dokonuje wykładni prawa wspólnotowego w rozumieniu art. 234 WE.

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-184/06) (¹)

(Rybołówstwo — Rozporządzenie (WE) nr 51/2006 — Rozdział kwot połowowych pomiędzy państwa członkowskie — Akt przystąpienia Królestwa Hiszpanii — Koniec okresu przejściowego — Wymóg względnej stabilności — Zasada niedyskryminacji — Nowe możliwości połowowe)

(2008/C 51/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. De Gregorio Merino et A.. Westerhof Löfflerova, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. van Rijn i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 51/2006 z dnia 22 grudnia 2005 r. ustalającego wielkości dopuszczalnych połowów na 2006 r. i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe (Dz.U. L 16, s. 1) — Dyskryminacja — Stosowanie art. 20 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 358, s. 59)

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

3) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2007 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-186/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Obszar irygacyjny kanału Segarra-Garrigues (Lérida))

(2008/C 51/23)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Recchia i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 i 3 oraz art. 4 ust. 1 i 4 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, str. 1) — Projekt nawadniania obszaru irygacyjnego kanału Segarra-Garrigues (Lida)

Sentencja

1. Udzielając zezwolenia na przedsięwzięcie nawadniania obszaru irygacyjnego kanału Segarra-Garrigues w prowincji Lérida (Katalonia) Królestwo Hiszpanii uchybiło ciążącemu na nim na mocy art. 4 ust. 4 zdanie pierwsze dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa obowiązku podjęcia właściwych działań w celu uniknięcia zakazanego oddziaływania na objętych tym przedsięwzięciem obszarach, które powinny być zostać sklasyfikowane jako obszary specjalnej ochrony.

2. W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3. Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2006.